

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/58649 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 18 juni 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 25 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

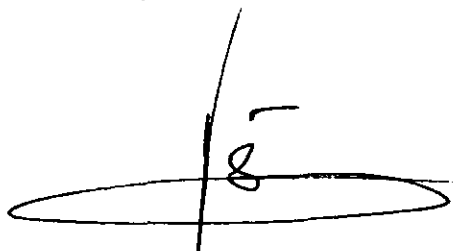
w.g. Peute
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 augustus 2007

391.

Verzonden: 24 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/58649 BEPTDN A S2

uitspraak: 18 juni 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te ,
van Kameroense nationaliteit,
IND dossiernummer: 0202.12.8009,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer, advocaat te Lemmer,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. Gullen, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 12 februari 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000.
Bij beschikking van 3 november 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 30 november 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen
deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden
en zijn in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een
verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter
zitting van 7 juni 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.
Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit , gelegen in Kameroen, en behoort tot de bevolkingsgroep der Bayangui. Eiser heeft verklaard lid te zijn van de partij "International Secret Organisation". Eiser was leider "headmaster" van de Kumba afdeling. De partij streeft naar terugkeer van het vroegere koloniale bewind en is door de autoriteiten niet verboden. Op 7 januari 2002 namen 50 mensen van de partij deel aan een vreedzame demonstratie. Na een half uur werd de demonstratie verstoord en werd er door de politie op demonstranten geschoten. Ook eiser werd aangevallen en geslagen. Een dorpsgenoot hoorde eiser in zijn stamtaal schreeuwen en heeft hem helpen vluchten. Deze soldaat zei eiser dat hij moest vertrekken omdat hij anders zou worden gearresteerd of gedood. Eiser is naar zijn oom in gegaan. Deze oom vertelde eiser dat zijn naam in de krant stond in verband met de demonstratie en dat hij gezocht werd. Op 9 januari 2002 heeft eiser per schip de haven van verlaten en is naar Nederland gereisd alwaar hij op 1 februari 2002 is aangekomen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat - kort weergegeven - verweerder het realiteitsgehalte van de door eiser aan de feiten ontleende vermoedens niet aannemelijk acht.

Eiser stelt zich op het standpunt dat uitgegaan wordt van de door hem gestelde feiten en omstandigheden. Derhalve dient naar de mening van eiser eveneens te worden uitgegaan van de geloofwaardigheid dat hij met naam en toenaam in de krant heeft gestaan en dat hij derhalve in de bijzondere negatieve aandacht van de autoriteiten is komen te staan en voor vervolging te vrezen heeft. Eisers relaas past voorts in hetgeen over de algemene situatie in Kameroen bekend is. Eiser doet voorts een beroep op artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en op het traumatabeleid.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41) en gelet op de portefeuillevreeding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Kameroen zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Op voet van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Blijkens vaste jurisprudentie van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Uit verweerders besluitvorming is, zoals ook ter zitting nader bevestigd, naar voren gekomen dat de afwijzing van de asielaanvraag door verweerder is gebaseerd op het standpunt dat het aan de feiten ontleende vermoeden dat eiser vanwege zijn politieke activiteiten door de Kameroense autoriteiten vervolgd wordt, niet geloofwaardig wordt geacht. Verweerder wijst er in dit kader op dat niet is gebleken dat eiser persoonlijk in de negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten staat. De politieke partij waarvan eiser lid is, is niet verboden door de autoriteiten, terwijl voor de demonstratie toestemming was verleend. Buiten het incident tijdens de demonstratie op 7 januari 2002 heeft eiser nooit problemen ondervonden van de zijde van de autoriteiten. De verklaring van de oom van eiser dat zijn naam in de krant stond en dat hij gezocht wordt in verband met de demonstratie op 7 januari 2002, leidt niet tot een ander oordeel omdat het betreffende krantenartikel niet is overgelegd, eiser de naam en de publicatiedatum van de krant en het betreffende artikel niet kan noemen en de oom bovendien niet kan worden aangemerkt als een objectieve bron van informatie.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongelooftwaardig is.

Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van eiser kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst. Eiser heeft zijn beroep op een trauma op geen enkele wijze onderbouwd of geconcretiseerd, terwijl uit zijn asielrelaas evenmin impliciet blijkt van traumatische ervaringen. Eiser kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

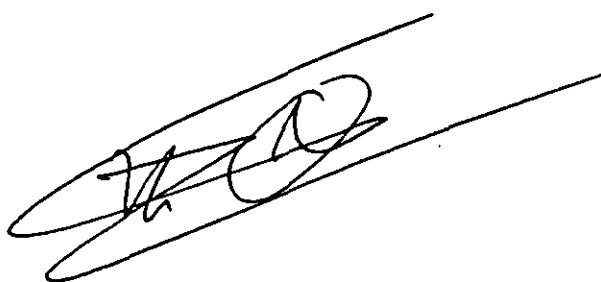
Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier.

Afschrift verzonden:

25 JUN 2007

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 13 80
EN PER POST

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

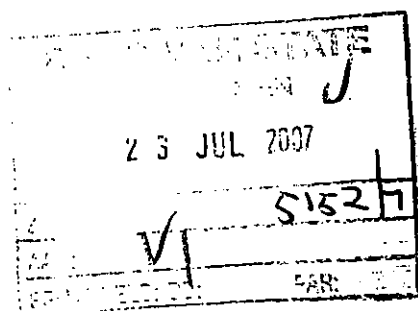
Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
Mr A.J. de Boer
mrw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 23 juli 2007

Inzake :
Dossiernr : 07.783/A
Uw ref. : 06/ 58649

/ STAAT

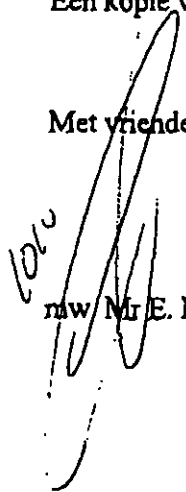

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 23 juli 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

mrw. Mr E. Ebes

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514 - 563770 Fax: 0514 - 566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.

Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

23-07-2007

15:51

0514 566264

95%

P.001

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op 1 _____
van Kameroense nationaliteit

Just. nr.

V-nr:

Procedurenr:

06/58649

RAAD VAN STATE	
INSEKOMEN	
23 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op _____, van Kameroense nationaliteit,
thans verblijvende in het AZC Apeldoorn Noordwest, aan de Loolaan no. 59 te 7314
AG Apeldoorn, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no.
32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig
voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 30 november 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 3 november 2006. Bij zijn uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 25 juni 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 18 juni 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ASSEN D.D. 18 JUNI 2007**

Appellant is van mening dat de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 25 juni 2007, ten onrechte het volgende heeft geoordeeld: *"Uit verweerder besluitvorming is, zoals ook ter zitting nader bevestigd, naar voren gekomen dat de afwijzing van de asielaanvraag door verweerder is gebaseerd op het standpunt dat het aan de feiten ontleende vermoeden dat eiser vanwege zijn politieke activiteiten door de Kameroense autoriteiten vervolgd wordt, niet geloofwaardig wordt geacht. Verweerder wijst er in dit kader op dat niet is gebleken dat eiser persoonlijk in de negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten staat. De politieke partij waarvan eiser lid is, is niet verboden door de autoriteiten, terwijl voor de demonstratie toestemming was verleend. Buiten het incident tijdens de demonstratie op 7 januari 2002 heeft eiser nooit problemen ondervonden van de zijde van de autoriteiten. De verklaring van de oom van eiser dat zijn naam in de krant stond en dat hij gezocht wordt in verband met de demonstratie op 7 januari 2002, leidt niet tot een ander oordeel omdat het betreffende krantenartikel niet is overgelegd, eiser de naam en de publicatiedatum van de krant en het betreffende artikel niet kan noemen en de oom bovendien niet kan worden aangemerkt als een objectieve bron van informatie. De Rechtbank is van oordeel dat verweerder zich, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.*

Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Voorts is de Rechtbank van oordeel dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van eiser kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst (...).

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Toelichting:

De geloofwaardigheid van de door appellant naar voren gebrachte feiten staat tussen partijen niet ter discussie. Derhalve dient naar de mening van appellant eveneens te worden uitgegaan van de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat hij met naam en toenaam in de krant heeft gestaan en dat hij derhalve in de bijzondere negatieve aandacht van de autoriteiten is komen te staan en voor vervolging te vrezen heeft. Ten onrechte heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

Dat de politieke partij waarvan appellant lid is niet is verboden door de autoriteiten, terwijl voor de betreffende demonstratie toestemming was verleend, is voor de Kameroense autoriteiten kennelijk geen reden geweest om deze demonstratie na een half uur te verstoren en door de politie op de demonstranten te laten schieten. Ook appellant zelf werd aangevallen en geslagen tijdens deze demonstratie door de politie. Het is voor appellant derhalve onbegrijpelijk dat de Rechtbank daarmee geen enkele rekening heeft gehouden in de aangevallen uitspraak. De Rechtbank verwijst in de aangevallen uitspraak immers alleen op het feit dat de politieke partij waarvan appellant lid is, niet is verboden door de autoriteiten en dat er voor de demonstratie toestemming was verleend. Natuurlijk had de Rechtbank rekening moeten houden met hetgeen gebeurd is tijdens deze demonstratie en na deze demonstratie door toedoen van de Kameroense autoriteiten. Ten onrechte heeft de Rechtbank daar op geen enkele wijze rekening mee gehouden in de aangevallen uitspraak en derhalve mist de aangevallen een deugdelijke motivering.

Tijdens de behandeling ter zitting van deze zaak, heeft de gemachtigde van verweerder duidelijk naar voren gebracht dat wel geloof wordt gehecht aan de verklaring van appellant dat hij van zijn oom heeft vernomen dat zijn naam in de krant stond en dat hij gezocht wordt in verband met de demonstratie op 7 januari 2002. Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevallen uitspraak daarmee geen enkele rekening gehouden.

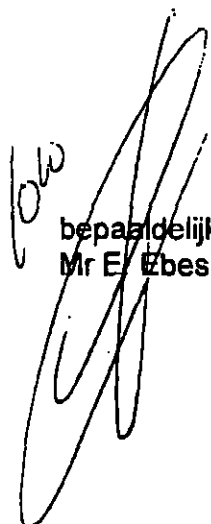
Appellant heeft in de beroepsprocedure ondermeer uitdrukkelijk naar voren gebracht dat uit het betreffende ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken blijkt dat met name, onder andere, politieke activisten een risico lopen op willekeurige arrestaties in Kameroen. Nu vaststaat dat appellant een politieke activist was in Kameroen, onderscheidt dit appellant van gewone burgers in Kameroen. Appellant loopt als een politieke activist een verhoogde risico op willekeurige arrestaties. Dat deze arrestaties willekeurig zijn, maakt de situatie voor appellant als politieke activist in Kameroen nog ernstiger. Ten onrechte is de Rechtbank hierop in de aangevallen uitspraak op geen enkele wijze ingegaan.

Het lijkt erop dat de Rechtbank zich volledig heeft laten leiden door hetgeen verweerder in de beroepsprocedure heeft gesteld en dat de Rechtbank de meeste argumenten van appellant gewoonweg naast zich neer heeft gelegd.

Het realiteitsgehalte van de door appellant aan de door hem gestelde feiten en ontleende vermoedens, is wel degelijk zodanig dat aan appellant een verblijfsvergunning had dienen te worden verleend. Het realiteitsgehalte heeft appellant ondermeer proberen aan te geven door ondermeer verwijzing naar het betreffende ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken. Dit had de Rechtbank dienen mee te wegen in de aangevallen uitspraak, hetgeen ten onrechte niet is gebeurd.

REDENEN WAAROM: appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 18 juni 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 23 juli 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes